

گزارش کشف

غار زردابیه شاهرود

از: دکتر عبدالکریم قریب بر اساس گزارش مهندس سید محسن کریمی نیا

مدخل غار با مختصات ۱۵° و ۵۵° (طول جغرافیایی) و ۱۷° و ۳۶° (عرض جغرافیایی)، به صورت یک چاهک عمودی است با قطر دهانه ۰/۵ متر و عمق ۲ متر که به سالن اصلی ختم می‌شود. عبور از این چاهک به سهولت امکان پذیر است. ارتفاع مدخل غار از سطح دریا به علت همراه نداشتن ارتفاع سنخ اندازه‌گیری نشد اما در حدود ۱۶۰۰ متر از سطح دریا برآورد می‌شود.

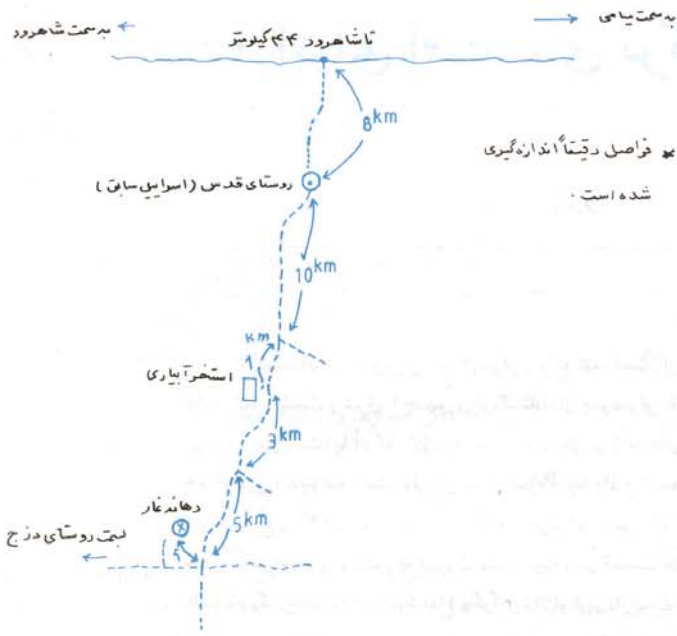
غار از نوع کارستی است و در آهکهای کرتاسه زیرین پدید آمده است. در زمان بازدید (آبان ماه سال ۱۳۷۴) فاقد آب (جاری و ساکن) بود و بنظر می‌رسد در سایر اوقات نیز چنین باشد. هوای درون غار، ساکن اما تمیز و خنک بود و بنظر می‌رسید رطوبت نسبتاً بالا است. تعدادی خفاش نیز در آن ساکن بودند. (به شمالی کُلی و کروی غار رجوع شود). بخشی از کف غار به وسیلهٔ واریزه و آبرفت‌هایی پوشیده شده است که حکایت از ریزش بخش‌هایی از سقف غار می‌کند و بقیه کف غار را بلورهای کلسیت و استالاکمیت‌های کوچکی پوشانده است.

در انتهای سالن اصلی چاهک دیگری وجود دارد که خود به سالن دوم غار ختم می‌شود. عبور از این چاهک نیز نسبتاً آسان است. سالن دوم نیز دارای چکیده‌ها و چکنده‌های

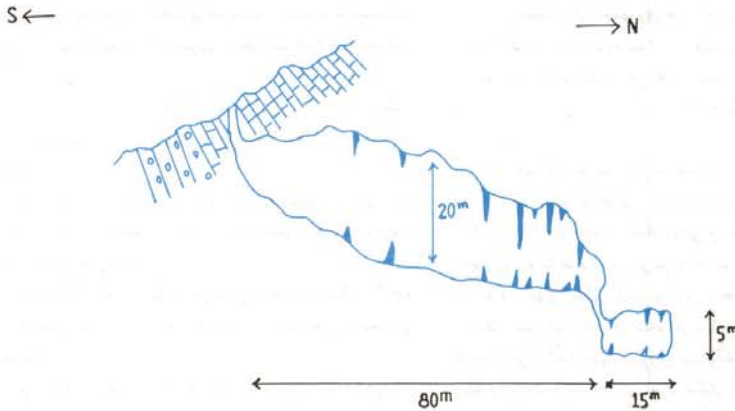
در تاریخ ۷۴/۱/۲۱ که برای بازدید از غارهای استان سمنان به این استان عزیمت کردیم و در دانشگاه آزاد اسلامی شاهرود صحبت از غاری واقع در محل زردآبیه شد و به همراهی آقای دکتر احمد نخلی (مشاور عالی سازمان انرژی اتمی) و آقای مهندس سید محسن کریمی نیا (استاد زمین شناسی دانشگاه شاهرود) برای مطالعه غار مزبور رفتیم ولی متأسفانه در جستجوهای خود نتوانستیم این غار را پیدا کنیم. ولی خوشبختانه آقای مهندس سید محسن کریمی نیا بعداً در تاریخ ۷۴/۸/۱۵ موفق می‌شوند به اتفاق آقای دکتر هاشم قیاض استاد دانشگاه و آقای بیاری و چهار تن از دانشجویان رشته زمین‌شناسی دانشگاه شاهرود غار زردابیه را کشف کنند.

آنچه در زیر می‌آید گزارشی است از آقای مهندس سید محسن کریمی نیا.

«محل دقیق غار در جنوبشرقی شاهرود واقع است و مسیر دسترسی به آن شامل ۴۴ کیلومتر راه آسفالت (شاهرود به میامی) و ۳۲ کیلومتر راه خاکی مناسبی است که مجموعاً ۷۶ کیلومتر می‌باشد. بخش خاکی مسیر غار مناسب است و اکیپ ما به وسیلهٔ مینی‌بوس به راحتی از این جادهٔ استفاده نمود.

فراوان و سالم بود اما کف آن مرطوب
 بنظر رسید. سالن دوم احتمالاً
 کمتر مورد بازدید افراد قرار گرفته زیرا
 اثر کندوکاو در آن بسیار محدود است.
 چکیده‌ها و چکنده‌های بسیار
 زیبا برکف و سقف غار و نیز، تجمع
 بلورهای کلسیت دندان سگی و گل
 کلمی بر دیواره‌ها و کف غار بطور
 فراوان، غار را بسیار دیدنی ساخته
 است. در مجموع غار زردآبیه به علت
 دور بودن از مراکز جمعیت و بعد
 مسافت و ناشناخته بودن، نسبتاً از گزند
 تخریب به وسیله بازدیدکنندگان در امان
 بوده اما ضروری بنظر می‌رسد که با
 جلب نظر و موافقت مسئولان منطقه
 ترتیبی جهت حفظ غار اتخاذ گردد تا در
 آینده نیز سالم و به دور از بی مهری
 بازدیدکنندگان باقی بماند.» □

* ابعاد تقریبی میباشند